

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **G. D. N.**, nar. X
bytem X,
st. příslušnost: Vietnamská socialistická republika
zastoupeného Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nečinností žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný dosud nevydal rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 1. 4. 2020 o prodloužení doby platnosti žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem podnikání podaném dle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Žalobce uvedl, že žádost podal dne 1. 4. 2020 a vzhledem k tomu, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve lhůtě stanovené dle 71 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), požádal dne 15. 10. 2020 nadřízený správní orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 3. 11. 2020 obdržel žalobce usnesení nadřízeného správního orgánu. 2. 11. 2020, č. j. MV-163916-3/SO-2020, v němž nadřízený správní orgán žádosti žalobce ze dne 15. 10. 2020 o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhověl.
3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť žalovaný není nečinný, když dne 14. 10. 2020 vydal usnesení, č. j. OAM-6817-13/EP-2020, kterým bylo řízení o žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu zastaveno. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 5. 11. 2020 v zákonné lhůtě odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věci pobytu cizinců.
4. Žalobce využil svého práva, na vyjádření žalovaného reagoval replikou, ve které uvedl, že nečinnost žalovaného stále trvá, neboť dosud nebylo ve věci vydáno rozhodnutí. Žalovaným tvrzené usnesení ze dne 14. 10. 2020 dosud nebylo vydáno. S odkazem na ustanovení § 71 odst. 2 správního řádu, dle kterého se vydání rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení, resp. odeslání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do datové schránky kontaktního místa veřejné správy, uvedl, že dne 15. 10. 2020, kdy mělo být předmětné usnesení dle správního orgánu vypraveno, byl žalobce v řízení zastoupen zmocněným zástupcem Mgr. Ondřejem Fialou a usnesení tedy mělo být doručováno právě jemu. V době vypravení rozhodnutí nebyl žadatel zastoupen panem N. D. H. Plná moc, která je založena ve spise, totiž odporuje požadavku § 33 odst. 2 správního řádu a správní orgán k ní neměl vůbec přihlížet. Tato plná moc v rozporu s dikcí § 33 odst. 2 správního řádu zmocňuje pana N. D. H. k zastupování žalobce ve všech věcech v plném rozsahu bez jakéhokoliv omezení. Takovou plnou moc lze s ohledem na § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu udělit toliko advokátovi v souladu se zákonem o advokacii. Plná moc zjevně nesplňuje požadavky § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu na úřední ověření podpisu na plné moci. Rozhodnutí tedy nebylo vydáno.
5. U jednání soudu zástupce žalobce setrval na svém názoru, že rozhodnutí dosud nebylo vydáno a žalovaný je nadále nečinný. Žalovaný se k soudu bez předchozí omluvy nedostavil.
6. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce podal dne 1. 4. 2020 u žalovaného žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu

za účelem podnikání dle ustanovení § 44a zákona o pobytu cizinců. Dne 14. 10. 2020 vydalo Ministerstvo vnitra usnesení, kterým bylo řízení zastaveno, toto usnesení bylo doručeno zástupci žalobce dle plné moci panu N. D. H. Vypraveno bylo dne 15. 10. 2020. Dne 15. 10. 2020 v 19:44:47 bylo žalovanému doručeno oznámení o převzetí právního zastoupení panem Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem. Následně dne 21. 10. 2020 bylo doručeno potvrzení o bezdlužnosti žalobce u orgánů Celní správy a dne 22. 10. 2020 požádal Mgr. Ondřej Fiala, advokát, o nahlížení do správního spisu. Do spisu pak nahlížel dne 4. 11. 2020. Dne 2. 11. 2020 bylo vydáno usnesení, kterým Komise nevyhověla žádosti žalobce o provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu, neboť již dne 14. 10. 2020 bylo o žádosti žalobce rozhodnuto. Dne 4. 11. 2020 po nahlížení do spisu podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Ondřeje Fialy z opatrnosti odvolání, ve kterém poukázal na to, že rozhodnutí dosud nebylo vydáno, ani oznámeno. Dne 12. 10. 2020 byl žalobce prostřednictvím svého právního zástupce vyzván k odstranění vad v odvolání. Z vyjádření žalovaného k podané žalobě je patrné, že dne 14. 11. 2020 žalovaný postoupil odvolání nadřízenému správnímu orgánu a dne 15. 12. 2020 bylo žalovanému doručeno.

7. Pro úplnost soud uvádí, že žalovaný do soudního spisu založil rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15.2.2021, č.j. MV-198280-4/SO-2020, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí o zastavení řízení potvrzeno.
8. Městský soud věc posoudil podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a shledal, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
10. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být v řízení (vedeném v dané věci z moci úřední) vydáno.
11. V nyní projednávané věci je mezi účastníky sporné, zda rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhá, bylo vydáno či nikoli.
12. Žalobce tvrdí, že vydáno nebylo, neboť bylo doručeno osobě, která sice byla žadatelem – žalobcem – zplnomocněna k zastupování žalobce ve správním řízení, ale dle žalobce tato plná moc byla neplatná. Žalobce měl být obeslán prostřednictvím advokáta, jehož plnou moc zaslal správnímu orgánu dne 15. 10. 2020, tedy v den kdy bylo rozhodnutí vypraveno.
13. Žalovaný naopak tvrdí, že není nečinný, neboť dne 14. 10. 2020 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo řízení o žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu zastaveno. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 5. 11. 2020 v zákonné lhůtě odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věci pobytu cizinců, která odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

14. Soud se tedy zabýval otázkou, zda bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2020, č. j. OAM-6817-13/EP-2020 vydáno. Vycházel přitom z ustanovení § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, podle kterého se vydáním rozhodnutí rozumí mj. předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:".
15. Smyslem úpravy § 71 správního řádu je postavit najisto okamžik, od něhož je podobu rozhodnutí nutno považovat za definitivní a od něž již nemůže správní orgán rozhodnutí měnit (s výjimkou zákonem upravených postupů). Je pak logické, že za tento okamžik musí být považován ten moment, kdy se rozhodnutí projeví navenek, což ostatně vyplývá i z citovaného ustanovení § 71 správního řádu. Rozhodnutí je proto třeba považovat za vydané i v případě, kdy byl stejnopis písemného vyhotovení předán k doručení žalobci podle s ust. 19 a násl. správního řádu. Z hlediska posouzení okamžiku vydání rozhodnutí správním orgánem není tedy rozhodné, že žalobci bylo doručováno prostřednictvím zástupce, jehož plnou moc žalobce nyní zpochybňuje, a to i přesto, že ji správnímu orgánu sám předložil a v průběhu správního řízení nijak nezpochybňoval. Naopak pro stanovení okamžiku vydání rozhodnutí je podstatné, že na rozhodnutí ze dne 14. 10. 2020 je ve správním spisu vyznačeno „*Vypraveno dne 15.10.2020*“.
16. Otázku správnosti či nesprávnosti doručení vydaného rozhodnutí nelze v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu posuzovat. Posoudit může pouze to, zda správní orgán rozhodnutí vydal.
17. Rozhodnutí, jehož vydání se žalobce nyní podanou žalobou domáhá, již tedy bylo vydáno, a proto městskému soudu nezbylo, než žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu zamítnout podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
18. Pro úplnost soud považuje za nutné připomenout, že žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného odvolání, o kterém již nadřízený správní orgán rozhodl.
19. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů. Žalovaný správní orgán, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Městský soud v Praze proto ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2021

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu